

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 Vtrum illi, qui uoto obligantur ad religionis ingressum, teneantur uotum
implere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

In ar. 3. eiusdem vlt. q. responde ad primum, dubium o-

cum currit, tum quia votum non minus ligat quam iuramentum, ac per hoc sicut potest cogi quis ad seruandum iuramentum, ita potest cogi ad seruandum votum, ut etiam

pater in capitulo, ex parte extra, de censibus Tum quia ex eo q. iste presbyter voto respondeat obligatio voti requiritur, non est necessitas absolute; sed necessitas ex fine, quia si post votum non potest aliquis finem salutis consequi, nisi impleret votum. Talis autem necessitas non est vita, quinimum, ut Aug. dicit ad Armentarium, & Paulinam, Felix est necessitas, quae ad meliora transmittit.

AD SECUNDUM dicendum, q. au-
thoritas illa Greg. intelligit de
violentia absolute. Necessestas au-
tem, q. ex obligatione voti re-
quiritur, non est necessitas absolute; sed necessitas ex fine, quia si post votum non potest aliquis finem salutis consequi, nisi impleret votum. Talis autem necessitas non est vita, quinimum, ut Aug. dicit ad Armentarium, & Paulinam, Felix est necessitas, quae ad meliora transmittit.

AD TERTIUM dicendum, q. au-
thoritas illa Greg. intelligit de
violentia absolute. Necessestas au-
tem, q. ex obligatione voti re-
quiritur, non est necessitas absolute; sed necessitas ex fine, quia si post votum non potest aliquis finem salutis consequi, nisi impleret votum. Talis autem necessitas non est vita, quinimum, ut Aug. dicit ad Armentarium, & Paulinam, Felix est necessitas, quae ad meliora transmittit.

¶ In eadem respon-
sione ad primum, du-
bitum occurrit de vin-
culo episcopi haben-
tis votum religionis,

quia male videatur

Papa consilere illi
episcopo, tum quia
maius vinculum tol-
lit minus. Cofat au-
tem vinculum episco-
pi esse manus, quam

simplicer votum, qd

prius fecerat ad reli-
gionem, cu sit adeo
obligatorium, ve no-
licet ad religionem

transire, & sit episco-
pus ipsius ecclesie,

ita q. sit spirituale

matrimonium con-
tractum inter ipsum

& ecclesiam. E con-
firmatur, quia habes

votum simplicer re-
ligionis auctoris, si

proficit de facti laxis;

non tenetur ad arcetorem, ut patet

in capitulo. Qui potest, de regulari, in 6. Multo ergo magis qui

repetit votum simplicer ad statum imperfectorum, si de facto, p-

petuit statum perfectorem, non teneri debet ad imperfectorem.

Sed ut patet ex supradicto statu religionis est imperfectio-

statu episcopali. Si igitur profitus est de facto quis episcopalis statum, non tenetur ad implendum votum de statu

imperfectiorum de religione.

¶ In eadem risone ad primū, dubium occurrit, quia author vo-

tū q. equipar votu presbyteri, ex illo arguedo ad illud. Et tū

in dicto c. Per literas, q. eipsi votuerat telemuter, ut

ficeret monachus. Et de presbytero non dē q. noverit, aut promisit Deo, sed q. premisit absolve. Votū autem non est sibi

promisio, sed promisio facta Deo, ut patet ex iuradictis.

¶ Ad primum dubium dicitur, quod littera non dicit presbytere

rum illum ligatum votu simplici non posse de iure cogi ad re-

ligionem ingressum, vt obiectum interpretetur. sed dicit q. nō de-

beat de iure cogi ut monachus ad remanendum in monasterio.

Vbi du puncta tanguntur. Primum, q. non debet cogi ut mona-

chus, quod constat esse verum. Et hoc explesio intendit ē. Papa

in illa risone, ut patet in ratione ibi subiuncta. I. quia non erat

monachus. Secundum, q. non debet cogi ad remanendum in

monasterio quoniam, ut infra patebit, aliquid votu simplici

non tenetur remanere in monasterio, sed potest infra proba-

tions annum exire. Cum veroque aucto horum stat, quod po-

suerit de iure cogi ad ingressum religionis, ut experientur no-

tius illam, quia a d. hoc obligatus erat ex iure simplici.

A ¶ Ad secundum obiectum df, q. iste presbyter non assum-
perat habitum monachalem, etiam ut nouitius. Et proprieat in
ipso non haber locum theoria illa, de volente vita mutare quo-
niam presupponit hominem tam esse nouitium, ut patet ex
tra de regularibus, capit. Consulti, & Statutus.

¶ Ad tertiam obiec-
tionē dicitur, q. po-
tus Alex. secundus
subiungere illud qd
author subdidit, qd
Innocentius tertius
consulti episcopo
Garopolitanus in ca-
pitulo. Per tuas, &
fuisse melior respon-
sio. Illa tamen que-
data est, non fuit min-
bona, hoc est, mala,
qua nihil iniustiae
continet, ut patet ex
supradicta declara-
tione quamvis fuerit
minus bona, hoc est,
non tam bona, quam
sufficiat subiungit
quid Deo de-
bet presbyter ille.

¶ Ad secundum obiec-
tionē dicitur, q. iste in
prate ipsius diffi-
cultur, ut opinio
num varietas circa
hoc ostendit, ut ha-
bets in dicto capitulo
Per tuas, à Panormi-
tano, scđum est, q.
ratio difficultas in
haec questione consi-
dit in discernendo, an
ille episcopus esset fi-
ne ille Decretal ob-
ligatus ad relinquendu-
m ecclesiam, & p-
fiendum religionem
promissam: an pro-
pter itam Decretale
statutum fuerit ius
nouum, ut teneatur
in foro conscientie
relinquere ecclesiam,
& reddere Altissimo
vota sua. Nā si dica-
tur, q. ille poterat, &
tenebat in foro cō-
scientie ad religio-
ne, infurgunt allata
difficultates de majoritate vinculi, & matrimonio spirituali.
Si vero non tenebat, sed ex hoc iure nouo tenetur modo
episcopi, non debebat Papa consilere sub rati conditione, si
vis salvare animam tuam: cum ille ante conditum hunc ius in-
cidet in casum hunc. Videatur autem mihi ex natura iunculi
episcopalis soluenda hac quæstio.

¶ Ad cuus eidem lictio, q. vinculum voti simplicis habet
vum promissum, & spectat ad fiduciam hominis ad Deum.

Vinculum vero matrimonij consumatum habet vim alienatę pos-
sessionis, & spectat ad iustitiam q. oppositū rapina esset aliena
rei. Vinculum autem matrimonij spiritualis inter eum & ec-
clesiam medium quodammodo est inter ita, & spectat ad fide-
litatem quam homo debet ecclesie. Habet enim vim alienatę
possessio mis, in quantum homo le dedi. Ecclesie ad tupeintē-
dendum, & alligatus est illi. In hoc excedit vim voti simplicis.
Et propterea non potest episcopus transire ad religionem, &
consequenter non potest votare ingressum religionis. Quia in
vinculum itud dissolubile est de contentu Ecclesie, hoc est,
summi Pontificis, qui solus plenarie curam haber Ecclesie, dis-
solubile dico non solus quo ad cohabitatione, sed quo in vincu-
lum: deo minus est q. vinculum matrimonij carnaliter coniu-
mari, quod sola morte quo ad vinculum dissoluitur. Et ppe-
potest eipsi de apostolico contentu ecclesiam deferere, & reli-
gionem ingredi. Quia igitur epale vinculum quodammodo ma-
trimonii, & quodammodo minus est novo religionis simplici. Nā mu-
nus est quo ad hoc, quia illud ad fiduciam, quam homo
Deo debet, stid ad iustitiam inter hominem & ecclesie spe-
ciat.

Hoc habet
in sent. 1. De
cre. lib. 3. &
1. 14. c. 6. 7.

E ¶ In eadem risone ad primū, dubium occurrit, quia author vo-
tū q. equipar votu presbyteri, ex illo arguedo ad illud. Et tū
in dicto c. Per literas, q. eipsi votuerat telemuter, ut
ficeret monachus. Et de presbytero non dē q. noverit, aut promisit Deo, sed q. premisit absolve. Votū autem non est sibi
promisio, sed promisio facta Deo, ut patet ex iuradictis.

¶ Ad cuus eidem lictio, q. vinculum voti simplicis habet
vum promissum, & spectat ad fiduciam hominis ad Deum.

Vinculum vero matrimonij consumatum habet vim alienatę pos-
sessionis, & spectat ad iustitiam q. oppositū rapina esset aliena
rei. Vinculum autem matrimonij spiritualis inter eum & ec-
clesiam medium quodammodo est inter ita, & spectat ad fide-
litatem quam homo debet ecclesie. Habet enim vim alienatę
possessio mis, in quantum homo le dedi. Ecclesie ad tupeintē-
dendum, & alligatus est illi. In hoc excedit vim voti simplicis.
Et propterea non potest episcopus transire ad religionem, &
consequenter non potest votare ingressum religionis. Quia in
vinculum itud dissolubile est de contentu Ecclesie, hoc est,
summi Pontificis, qui solus plenarie curam haber Ecclesie, dis-
solubile dico non solus quo ad cohabitatione, sed quo in vincu-
lum: deo minus est q. vinculum matrimonij carnaliter coniu-
mari, quod sola morte quo ad vinculum dissoluitur. Et ppe-
potest eipsi de apostolico contentu ecclesiam deferere, & reli-
gionem ingredi. Quia igitur epale vinculum quodammodo ma-
trimonii, & quodammodo minus est novo religionis simplici. Nā mu-
nus est quo ad hoc, quia illud ad fiduciam, quam homo
Deo debet, stid ad iustitiam inter hominem & ecclesie spe-
ciat.

Seconda Secundus S. Thomæ.

O O O

OVAEST. CLXXXIX.

Stat Maius vero est, quia illud solam habet premisionem liz
perlonz: istud vero alienam habet tue **ratio**, ideo ab-
lo lo quando vtriusque ratio in huicmodi voto, & vincu-
lo habenda est. Et ille episcopus non tenebatur adire religione
de iuriis rigore, sed poenitentiam agere violati voti cora Deo.
Ratio ex epo ratio-

Q. 88. art. 1. **Tamen ex quo rati-**
nabilem habeat cau-
sam petendi licentia-
dendi debeat co-
RESPON. Dicendum quod licet in
pra dictum est,* cum de voto age-
retur, votus est permisso Deo ta-

Ep. 50. cedendi, debetque
fovere fedem aposto-
licam, ut fecit. Et si
negata fuisset licetia
ruris in epatu rema-
etur, votum etiam
est de his, qd ad Deum pertinet.
Vt autem Aug. dicit in epist. ad
Bonifaciu. Si inter hoies bona

fidei solēt cōtractus nulla rōne
dissolui, quāto magis ista polli-
citatō quā cū Deo p̄eviḡit, fol-

citatio,qua cu Dc pcp. Dc
ui sine vindicta non poterit; Et
ideo ad ipledū id quod homo
vouit, ex necessitate tenetur, dū

modo sit aliquid qd ad Deum pertinet. Manifestum est autem quod Iesus Christus religionis maxime ad Deum pertinet et quia per hoc homo totaliter

Q. 86. art. 1. fecerat publicum votum religionis absque alia licentia, si vult animam suam pertinet, quia per hanc mortem inter se recipiat diuinis obsequijs, et ex iurisdictis patet. * Vnde relinquitur, quille, qui se obliga-

non poterat me nunc
centia apostolice se
dis episcopus votum
sum implere. Sed
qui debet petere.

qui debet petere
ideo petenti Papa
annuens consulit, q
si vult salvare se, re
ligionem aedat. Ex
ta conditione, tenetur religion
ingredi tempore adueniente
vel conditione existente.

AD PRIMUM ergo dicitur, ille presbyter nō fecerat votum folēne, sed simplex. Vnde non erat monachus effectus, vt co-

tum. Et ideo præsuppositio fidei apostolice in hoc casu confusa, qui per
erat in monasterio debet de iure in monasterio remanere, & ecclesiæ dimittere.
Tñ in foro cõscientia eset si

istam decretalē promulgatus est, necessitas in foro conscientiae adeundi religio nem tub illa conditionaliter exprimitur.
Ad obiectiones ergo in oppositum, pro quāto cōcernunt n

ioritatem vinculi, iā dictū est. Pro quanto vero cōcēdit a
ioritatem perfectionis, restat dicendum. Pro vtroque tñ sc̄i
Q majoritas vinculi non absolut à voti simplicis vinculo si

pleriter, sed solum durante illo maiori vinculo, ut pater
bente votū simplex religiosus, & incepit habere, & con-
stante matrimonium. Talis enim non est absclusus pro-
matrimonii vinculum avōto, sed durante matrimonio no-

neatur illud impli re: cōiuge ap̄ defuncta tenetur imp̄cere
votum Sed maioritas vinculi in statu perfectiori abeatur si
pliciter a voto minoris boni, ut pater de eo, qui vovi in
religionem laxiore, & profiteur arctiore. Talis ex maiori
parte vinculi. Et si perfectioris reli-

vinculi excusatur ab implendo voto, & ex perfectione
statu totaliter absoluatur a priori voto, ut pote melius
sumato, &c. Hoc tamen habet locum vbi status, em perfec-
& imperf ectum ita distinguuntur, qd in maior i claudit
ur, & in minor i relinquitur, quae omnes sunt i

nus : sicut le habent diuer & religiones quae
dem generis in perfectione statu, &c. Sed vbi statu perfe-
tione distingueuntur: ita qd in maiori non claudatur
locu nō habet absolutione hæc. Et quia sic te habent statu

ligiolus, & illius episcopalis: quoniam enim est
propria, iste alieno formaliter loquendo, ut ipsum epi-
nomen sonat: ideo ex vinculo episcopal, nisi ius conced-
impediret episcopus ab implendo voto religionis, quo-
dum illius exercitare vorum coniunctum ex p-

leme est locum illud quod implum, & dirimit contractum, & sic distinguitur contra vocum

Digitized by srujanika@gmail.com

For more information about the study, please contact Dr. John Smith at (555) 123-4567 or via email at john.smith@researchinstitute.org.

ARTIC III.

plex. Et quia non solemnizatur vobis, sed permissum probatae religionis, vel lacrum ordinem, ut pater vobis, in sexto de voto. Ideo constat, ut vocem de fuit solempne, sed simplex: quia, ut in littera illa, ut fieret monachus. Vobis ergo sufficit.

consulendū, q̄ omnib. dimissis
religionē intraret. Vnde ex ea,
de voto^o & voti redēptione,
capitulo, Per tuas, cōfūlūtū & q̄o
Garopolitano, qui pol. votum
ligionis ep̄atū alīsumptuā, votō
non impletō, vt si suam fūlare
desideraret conscientiam, regi-
men ecclēsie resignaret, & red-
deret Altissimō votua.

G AD SECUNDVM dicendum, quod si curia dicitur est, cum de vo-
to ageretur, illi qui e votu obli-
gauit ad certa religione ingred-
ium, tenetur facere quatum in se
est, vt in illa religione recipiat.
Et si quidem intendit se simpliciter
ad religionem obligare, si non
recipitur in una religione, tene-
tur ire ad aliam. Si vero leme-
dit specialiter obligare ad unam
solum, non tenetur nisi fimo-
dum obligationis sua.

H AD TERTIUM dicendum quod
tu religionis causa sit perpetuus, et
maius, quam voti peregrinatio-
nis terrae sanctae, quod est tempo-
rale. Et sicut Alexan. * dicit, &
habetur extra, de voto, & voti
redemptione. *Escriptura eius* fia
et voti aliquatenus non habet,
qui temporale obsequium in perse-
tuam noscitur religionis obser-
viam comutare. Ronabiliter autem
dici potest, quod etiam ingressum
religionis aliquis conequatur

I manere religiosus in domo sua. Et si ha-
pletum vocum suum quantum posset. Et si ha-
tur, non tamen astringendis ut alioz casu infor-
mari: quia ita le habet affectus ad regem suum
mutuam ad omnem religionem, fixe le habet
tamen ad illam viam. Sed affectus non mo-
natur sub episcopate illam profecti, sed regni illa-
menstrum sub episcopate regi legem aliquam posse.
Ergo affectus ad quamcumque, et si emittatur
ter. Et maior probatur: quia impone non possi-
dunt affectus religiosus acceptare. Qui emittantur
in votu huius unius religiosus voluntatis, et si per
ueni, q[uod] ilia renunt, non vult ad aliud tempore,
omnes renunt, non vult ad aliud tempore, pro-
inten ad religionem aliquam, virtutem, manu-
facturam propria. Et proculabiles hoc
voufunt nisi cum exceptione haec: que
intendunt vitam, et conformatur ratione, et
fieri, & Refutatio agitur ad omnes, obtemperare
religiosi voce, o pro hoc libet, etiam de
in reponitudo ad tempus eisdem temporaliter
currit. An quis sp[iritu]la auctoritate potest
terram, et communare in votu religiosus per
petua arbitratur. Et est ratio obij, quia fons
Panormi, lequitur in allegato in latere capitulo
re, q[uod] non requirunt supereruptio aquarum
re illam. Et sic quasi ambigua remaneat
Adhuc dicit, q[uod] tecundum archivis doctri-
nitatis in hac q[uod] sicut possit quilibet quod
timus religiosus auctoritate potest, quod
cat si ingressurus religiosus habens communi-
nis loco oviem emitta. Et sic omnis vos in

ditur professorum post annum illam: ita quod communitatio in professione, quod propriæ est voti religionis, communitari interstat gatur. Et ratio est, quia professio fissa volla coniunctio extinguit omnia præcedentia vota ergo a sortiori, cum ex intentione quis in iliam co[n]tractat tua vota, &c. & hoc manifeste locum veiba De retra
lis dicunt. Qui tem
porale obsequium in
perpetuum religio
nis obseruantiam non
fecit communicare. Ex
eo enim, q[uod] commun
icatio actus attribut
illi, q[uod] fecit votum,
manifestatur, q[uod] pro
pria autoritate hoc
facere potest. Et confir
matur, q[uod] aliquoq[ue]
nihil dixisset illa De
cretalis. Nam con
stat si temporale ob
sequium in aliud te
periorum commun
icatore, non est reus
facti voti sic exce
quens. Ut ergo al
iquid speciale dicatur,
soporet fateri, quod
doceatur, quod omne
votum votum temporale
in religionis pro
missione potest quis
communare hinc, &c.
In eadem responsione ad tertium, du
cum occurrit. An

remissionem estum peccatorum
Si enim aliquibus elemosynis
facias h[oc] pot statim satisfacie
re peccatis suis, fm illud Dan.
4. Peccata tua elemosynis redi
me, multo magis in satisfaci
tione pro omnib[us] peccatis sufficiet,
q[uod] aliquis se totaliter diuini ob
sequios mäcipet per religionis
ingressum, q[uod] excedit ut genus
satisficationis et publice penitie
ta, vt habetur in Decr; 33: * q.z.
ca. Ad montere. Sicut et holocau
stā excedit sacrificiū, vt Grego
dicit super Ezech. * Vnde legit
in vitis patrum, q[uod] candē gratia
consequuntur religionis intr
antes, quā consequuntur bat
pizati. Si tñ non absoluuerentur
per hoc omni reatu poena,
nihilominus ingressus religio
nis vtilior est, quam peregrina
terram fanctam quantu[m] ad prom
otionem in boni, que ppone
derat absolutioni à poena.

rem religionis in peccato mortali; conseq-
uor redirem cōtritus plenariā remissiōnē. Et est
in apparet, q̄ non, tum quia profēcio nihil
a, sicut baptiſtus characterē, quo modo lū
quac̄ effectū: tū quia gratia Dei promissa in
bi confit, q̄ danda sit extra profēcionē. Sc̄c
utem et, quia gratia ita in profēcionē tōce-
ponent obicem. Remoto ergo obice habetur
ē. Gratia ita conceditur tradenti se ex cor-
is obsequiis: sed hoc facit religiosus cum
profēcionem, tum enim coram Dō in ve-
rō tunc datur ei plena remissio.

...cum profectio sit totaliter opus hominis, distinctum ab opere operari et opere operari, & si enim est religio unius, quod est effectus religiosus humani mortuum, sicut ipsa profectio quae est, si in peccato mortaliter facta est opus, ac per hoc nonquam fortius eum postmodum est propria, qui diuina gratia decet in actu puriori beneficio diuine largitatis, quod arbitrio datur. Unde consequens conditionis ad affectum, quod per patrem conditionis amem gratiam obtinere coningeret. Et consequens visione illa, in qua dæmones peccatum in cœlo conantes, obsecrantur peccata omnia, & confutant iungat a sanctis Angelis de beatissima illa obserua, que Christi iam sunt predicti, quia Icetus ex quo factus est monachus, illa patet, qui incipit liber nouus de Actibus religiosorum, quando dicit, & factus est religiosus tempore futuri & postmodum conditionis ad praeteritorum librum, & inchoandem quasi a librum. Scribunt enim in lib. 2 omnia ex religiosis stylo ferentes, &c.

enim obiectum in oppositum dicitur, quod se lequit effectus prioris causa, quia causa aliquo relecto effectus, vi patitur in causis graue in forma illi data. Quando autem nec in fasci manifestus effectus, remoto imponitur, & scilicet autem est in proprio, quoniam nihil profectio mortuus.

Ad secundam vero dicitur, quod falsum est, quod qundo conteritur primo post profacionem, tunc proficeatur coram Deo, quemam etiam coram Deo est profectus: sed tunc in gratia Dei esse religiosum approbat, quod non est proficeri.

A *Super Questionis 189. Ariculum quartum.*

In ar. 4. eiūdem vlt. q. dubium occurrit, An sit differēcia aliqua inter votū simplex religionis, qñ quis votum ingredit religionem, & qñ quis votum facit, vel esse religiosum: ita q. in neuro sit cogitatio de perverando, aut non perfuerando. Et

ARTICVLVS III.

Vtrum ille, qui vovet religionem ingredi, ieneatur perpetuo in religione permaneat.

AD QVARTVM sic procedit.
Videtur, q̄ ille, qui votet
religionem ingredi, teneat
perpetuo in religione permane-
re. Melius est enim religionem
non ingredi, quam post ingressum
sum exire, secundum illud 2 Pe-
tri 2. Melius erat illis veritatem
non cognoscere, quam post ag-
nitatum retroire, & Luc.9. dicitur.
Nemo mitiens manum ad
aratum, & respiciens retro, ap-
pus est regno Dei: sed ille, qui
voto se obligauit ad religionis
ingressum, teneturingredi, vt
dictum est: * ergo etiam tene-
tur perpetuo remanere.

¶ 2. Præt. Quilibet debet vitare
id, ex quo scandalū sequitur, &

sum poslit hinc exire. Et ratio dubij est: quia nō dī venisse; qui non stetit, ac per hoc non dicitur vniuersitate religionem; qui non stetit in illa, sed exiuit ante illius professionem. In oppositum est hinc:
In eodem art. 4. dubium tertio est. An taho voti simpliciter obligatus, exiens sine causa rationabili, hoc est, ex sola libertate concessa a iure nouitatis, faciat esse voto &c. Et est ratio dubbi: quia annis probationis a iure conceditur cum libertate excludi ab alia causa, ut patet; ac per hoc obligatus sum formam iuris posset ex sola libertate hinc exire. In oppositum autem est tum infidelitas, quia sicut non facit fatis promittens ire Romā, si sine rationabili causa a capro inire deficiat: ita non faciat qui promiscit ire ad religionē si a trepo nouitatis minere ad religionem sine rationabili causa retrocedat, cū iter non quaratur, nisi vi tribulati arripiatur, & prosequatur, &c. Tum dispartias nam si hoc licetum est, sequitur, q̄ patet: cōditio nouitatis cum voto religionis, & sine voto, ut patet: dispartiam tamē magnum esse conitatur inter obligatum votum ad religionem, & nullo voto auctriūm ad illam.

Ad primum dubium dñs, q̄ votum de ingressu religionis, & vōtū de fieri religiōm aequālēt: qm̄ ingred̄t̄ religionem, & fieri religiōs idē tūt. Noutiūs nō nihil aliud est, quām motus ad religionē, vēnum sicut in generatione naturali inuenīt̄ duplicit̄ fieri. I fieri in termino generacionis, quod est idem quod factū esse, & fieri in via, quod in alteratione prævia confitit, & distinguit̄ a factū fieri in re, qm̄ genō inuenīt̄ duplicit̄ fieri religiōm, vñū qd̄ id ē, qd̄ factū esse religiōs, & hoc confitit̄ in professione. (Nā p̄fessione aliquis fieri, & factū est religiōs ip̄fā, p̄fessione cōstituit̄ abh̄is in religionē, & fit prime religiōs) Alterū qd̄ est via ad religionē esse, & distinguit̄ a factū esse, & cōficit̄ in nouit̄a. Cōstāt̄ aut̄ q̄ vōtūs i fieri religionē in factū esse, vōtū perpetua perfeuerat̄ia, ac per hoc inedit̄ illā, quam vōtūndo promittit. Vōtūs aut̄ i fieri, vt in via, p̄sō nō inēlētere, ac promittere perfeuerat̄ia perfeuerat̄ia absolute. Et ide cū in calu posito sup̄p̄ natūrū rūsūs de cogitatione, & intentione vōtūs i nec perfeuerare, nec p̄feuerare, ut deo similit̄cē dicendum est, q̄ vōtū le fieri religiōm, vt in via, qd̄ cōficit̄ quod ingred̄ religionem, vt nouit̄s: qm̄ non tūtū nilil aliud est, quam via ad religionem. De vōtūt̄ aut̄, qd̄ fieri religiōs, fecus est. Nam quantum est ex natura voti tenetur ad hoc, qd̄ fieri religiōs. Et cū non sit aliquis religiōs, nisi profētus fuerit religionem, qm̄ nouit̄s non sunt nisi secundum quid religiōs, scilicet in via, tenetur ad profētūm religionem. Poteſt tamen per accidēt̄, scilicet et ex parte intencionis vōtūt̄ largo vocabulo intendēt̄ esse religionem, vt Secunda Secunda S.Thos. Q. Q.

Secunda Secunda S Tho. 80